

mand for Byraadet, vil Byfogden slet ikke blive lettet i nogen nævneværdig Grad. Naar Dagsordenen bliver vedtagen, hvad den naturligvis gør paa Grund af det store Flertal, der støtter den, vil Byfogeden som hidtil have overvældende stort Arbejde, og det vil gaa ud over Forretningen som Byfoged og Magistratsperson og over hans Arbejde som Formand for Byraadet. Han maa naturligvis have den nødvendige Bistand, som Virksomheden i den stadig voksende By udkræver, og hvorvidt det vil blive meget billigere, ved jeg ikke. Hans Stilling som Byfoged, Auktionsdirektør og Statens tilsynshavende i Henhold til Grundloven, vil give ham et saa stort Arbejde, at der er Fare for, at dette bliver mindre godt udført. Forslaget vil derfor oprette et selvstændigt Embede som Borgmester og Auktionsdirektør, der saavel skal udføre Magistratsforretninger, som Forretningerne i Egenskab af Formand for Byraadet, hvilket sidste er det eneste, Betænkningen nævner.

Det afgørende i Betænkningen er, at Udvalgsflertallet finder det lidet rimeligt, at Staten skal paatage sig forholdsvis betydelige Udgifter til en enkelt Købstads rent kommunale Administration. Men Forslaget foreslaar netop, at man skal oprette et Embede, som ikke alene skal udføre den rent kommunale Administration, men som tillige skal udføre meget væsentlige Funktioner for Statens Vedkommende. Jeg beklager, at man er kommen til det nævnte Resultat, men jeg kan ikke ændre noget derved, og vi maa finde os deri. Men jeg tror, at det hverken vil være godt for Byfogedens Forretninger som Retsbetjent eller som Borgmester og Byraadets Formand. Jeg skal nu kun pointere, at Betænkningens Anvisning aldeles ikke vil føre til det attraaede Maal.

Naar det ærede Medlem, der sidst talte (Høegh-Guldberg) vistnok med Rette henleder Opmærksomheden paa, at der er andre Steder end i Horsens, hvor man trænger endnu mere til en Ordning som denne, maa jeg gøre opmærksom paa, at der her er Embedsledighed, og at der er en meget stor Stigning i Indbyggerantallet, der nu er over 20,000. Derfor har man, hvad Mindretallet ogsaa vil erkende som rigtigt, benyttet denne Lejlighed til at faa indført denne Forandring. Der ligger ikke i Forslaget nogen som helst Antydning fra Regeringens Side af, at man ikke ogsaa mener, at det for andre Steders Vedkommende ogsaa kunde være berettiget at stille lignende Forslag.

Man har i Betænkningen gjort opmærksom paa, at Regeringen allerede for en Del Aar siden, da Horsens ikke havde mere end ca. 13,000 Indbyggere, stillede Forslag i samme Retning og med samme Motivering. Nu forekommer det mig, at man i Stedet for at finde noget mærkeligt i, at Regeringen nu, da Byen har over 20,000 Indbyggere, atter kommer med et Forslag i samme Retning og med samme Motivering, maatte finde det ganske mærkværdigt, hvis ikke Motiverne ogsaa nu vare de samme. Naar der var for meget at bestille for en Mand, da der var 14—15,000 Indbyggere, er det dog rimeligt, at man paa ny fremhæver det, efter at Byen er naaet op til at have 20,000 Indbyggere. Jeg synes, at der deri maatte ligge en Tilskyndelse til at opfylde dette Ønske. Jeg kan egentlig ikke forstaa, hvorfor det ærede Udvalg har fundet det rigtigt at fremføre det nærmest som en Begrundelse for, at man heller ikke nu vil opfylde dette Ønske, uagtet Forretningerne nu have et meget større Omfang end den Gang.

Imidlertid kan det jo ikke nytte noget over for det store Flertal i denne Sal, som er repræsenteret gennem dette Udvalg, videre at dokumentere Urigtigheden af at nægte dette Lovforslags Fremme. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa ny henlede Opmærksomheden paa, at det forekommer mig ikke, at Dagsordenen er et virkelig logisk Resultat af den hele Udvikling, der er givet i Betænkningen. Den begynder ved 1660, altsaa lige fra Enevoldsherredømmet i sin Tid, og gaar ned til vor Tid. Jeg finder ikke, at Dagsordenen er i Overensstemmelse med Udviklingen; jeg finder, at den hele Udvikling paa en ganske ensidig Maade lægger Vægt paa den Side af Borgmesterens Stilling, at han er Byraadets Formand, hvilket paa ingen Maade er den eneste og vigtigste Funktion, som Borgmesteren har at varetage.

Ordføreren (E. Sørensen): Den højtærede Indenrigsminister forment, at Udvalgets Flertal ganske havde overset, at Borgmestrene ogsaa have Magistratsforretninger. Det har Udvalget ikke overset. Derimod skal jeg indrømme, at man under Forhandlingen om Købstadkommunalloven i 1867—68 maaske til Dels har overset disse Magistratsforretninger, og det er ganske naturligt, at man har gjort det. Der eksisterede den Gang kun 5 særlige Borgmestere her i Landet, dernæst eksisterede der i en Snes Byer Byfogeder, der tillige